

Misvisende om tidsskrifter

I sin kommentar i DN 1. februar kommer Eva Grinde i skade for å viderebringe noen populære misforståelser om open access-tidsskrifter. Det som skrives, stemmer med de aktuelle tidsskrifter i UiA-forskeren Karimis tilfelle, men er ikke allmenngyldig.

Open access-tidsskrifter kan være kommersielle og basert på at forfatteren betaler. Cirka 70 prosent av tidsskriftene som er registrert i den autoritative databasen DOAJ (doaj.org), er ikke kommersielle, og tar seg

DN 1. februar 2015

ikke betalt for publiseringen, hverken fra forfatter eller leser. Finansieringen kommer gjerne fra institusjoner, de aller fleste norske OA-tidsskrifter er slike. Riktignok er de kommersielle

som tar seg betalt oftest større enn de som ikke tar seg betalt, relativ ferske tall antyder at cirka 55 prosent av artikler i OA-tidsskrifter er artikler hvor man må betale for publiseringen. Det er da ikke tatt hensyn til at endel forfattere, for eksempel fra fattige land, oftest slipper å betale også i slike tidsskrifter.

Videre er ikke det å ha en betalingsmodell av denne typen for å dekke kostnader ensbetydende med et profittmotiv. For eksempel er verdens største tidsskrift, PLOS ONE (publiserer drøyt 30.000 artikler årlig), basert på artikkelbetaling via forfatterne. Det eies av PLOS, som er en non-profit organisasjon.

Jan Erik Frantsvåg, Open access-rådgiver UiT Norges arktiske universitet, styreleder SPARC Europe